

„Ingen Præst er pligtig til at vie noget Brudepar, naar Brudgom eller Brud ikke høre til samme Troessamfund, som han selv, eller naar enten Brudgom eller Brud tidligere har været gift med en anden endnu levende Person, og deres Ægteskab er hævet af anden Grund end ægtefabelig Utroskab fra denne Person's Side“.

forkastedes med 45 Stemmer mod 16.

Formanden: Saaledes ere samtlige Endringsforslag afgjorte, og der staaer nu kun tilbage at sætte under Afstemning, om Lovforslaget skal henvises til 3die Behandling.

Barfod: Lær jeg spørge den høitærede Formand, om jeg har misforstaaet ham, naar jeg antager, at han har erklæret, at der her ikke kan tales om Loven i dens fuldkomne Almindelighed.

Formanden: Det er fuldkommen rigtigt opfattet, at der her ikke kan være Tale om Loven i dens fuldkomne Almindelighed, dette er forbeholdt til 3die Behandling; derimod kan jeg ikke, og har heller ikke ved tidligere Leilighed bestemt villet nægte, at man udtalte sig om Overgangen til 3die Behandling, forsaavidt det kunde gjøres uden at komme ind paa Discussionen af selve Loven.

Barfod: Da jeg altsaa blot skal udtale mig om Lovens Overgang til 3die Behandling, saa, uagtet Loven er saa langt fra at tilfredsstille mig, at jeg endogsaa, hvis jeg i dette Øieblik skulde afgive min Stemme for Loven, vilde være meget uvis om, hvorvidt jeg i det Hele kunde stemme for den, kan jeg dog, da Spørgsmaalet blot gjælder, om den skal gaae til 3die Behandling, ikke bringe det over min Samvittighed at stemme mod dens Overgang til 3die Behandling. Jeg stemmer derfor, i det Haab, at der, om det just ikke skulde opfyldes, hvad Rigsdagsmanden for Præsten (Grundtvig) før omtalte, at Loven kunde forandre sig sigesaameget paa Veien fra 2den til 3die Behandling, som den har forandret sig paa Veien fra 1ste til 2den Behandling, dog, inden den kommer til 3die Behandling, kunde komme noget mere af Frihed ind i den, og, navnlig med § 10 for Die, skal jeg tillade mig

ligeoverfor den ærede Ordfører, at sige, mere af Billighed.

Eschering: Jeg skal ikke berøre Realiteten af Loven; thi der vilde være for meget at sige om dens hele, efter min Overbeviisning, Maadelighed; men, uagtet dette er min Overbeviisning, er jeg dog tillige paa den anden Side overbevist om, at vi skulde denne Lov eller rettere sagt, at vi skulde saameget at see, at komme ud af det Forhold, hvori vi ere blevne fattede derved, at man ikke har fundet et simplere Middel til at hjælpe os udover denne Grundlovs-Bestemmelse (Hør!), at jeg endda skal ønske den at gaae igjennem, selv om det var ved 3die Behandling og altsaa stemme for den. Den Trang, her er tilstede, troer jeg er af en dobbelt Art; det er deels den Trang, vor egen Forpligtelse paalægger os — og det er ikke den mindste Trang — til at skaffe den borgerlige Lighed, som i denne Henseende savnes, og deels de Mand's Samvittighedskrupler, hvoraf der findes om endog kun faa, saa dog nogle, hvilke kræve Opfyldelsen af den Forpligtelse, som paaligger os (Hør!). Jeg er saaledes overbevist om, at vi ikke bør unddrage os for, at lade selv en meget maadelig Lov komme frem for at hjælpe os ud af Forlegenheden.

Grundtvig: Jeg har allerede udtalt, at jeg vilde stemme for denne Lovs Overgang til 3die Behandling, men ogsaa, at jeg kun vilde gjøre det i Haab om, at den dog mulig kunde blive aldeles forvandlet, og jeg er derfor langt fra at kunne være enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Eschering) i, at selv en Lov, saa maadelig som denne, skulle vi hellere lade gaae igjennem, skulle vi hellere medvirke til at sætte i Kraft, end lade være at give, for for Øieblikket at faae nogle nærmere Bestemmelser. Jeg kan ikke være enig med ham, fordi det er min klare og fuldkomne Overbeviisning, at denne Lov tværtimod Grundloven baade stiller Kirkesamfundene ved den Frihed, som de maae have i Henseende til deres Forsatning, og stiller en stor Deel, næsten den hele Befolkning, ved den Frihed, som Grundloven hjemler os Alle.